

MAGÁNTISZTVISELŐK LAPJA

A MAGYARORSZÁGI MAGÁNTISZTVISELŐK SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK HAVONKENT EGYSZER. — ELŐFIZETÉSI DÍJ: EGY ÉVRE 4.50 PENGŐ, FELEVRE 2.40 PENGŐ. — SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VII. ROTTENBILLER-UTCA 13. SZÁM. — TELEFON: JÓZSEF 450-07 ÉS JÓZSEF 450-09

Reflektor

AZ ELEGEDETTLEN és destruktív magántisztviselők egyre panaszkodnak. Pedig: ha őszinték és igazságosak akarunk lenni, ilyen panaszra nincs ok. Hiszen: a népjólét legfőbb intézőségénél „áll a bál és zug a torna”. Ezer úveg pezsgő durrant, száz szál cigány húzta — a magyar nagybőjt első vasárnapján. Ugy látszik, minden rendben van és nincs több szegény, elhagyatott, gyámoltásra szoruló ember szerte az országban. Mert ha volna: a szegények minisztériuma nem öntötte volna padlóra a caeculumit. Így azonban az ókor támadt föl: Pán újjászületett, áll a dáridó, „pajkos manók (akik Emánuelre magyarosították magukat) incselkednek” a függöny mögött, és a magyar nyomorúság parkettjén „szilaj cordaxot lejt” az elégedett élvezők kis társasága. Ha a destruktív szakszervezetek nem volnának — semmi sem zavarná a nyugalmat.

A KONSTRUKTIV szakszervezetek bizony nem zavarják az emésztés békés csendjét. Hogy az írászatok még kevésbé tudjanak zajongani, monopóliumot kaptak a polgári iskolai magántanfolyamok irányítására. Isten neki, odaajándékozzuk a nyugalmazott póstaaltiszteket, a B-listás közrendőröket, a szanált sekrestyéseket és mindazokat, akik négy polgárrival akarják a tisztviselőmunka piacát rontani, keresztényszociális mostoha-tesztvéreinknek. Viszont: ne a kultuszminiszter ur támogassa az írászatokat. Itt a népjólét minisztere a keresztényszociális eszme inkarnációja. Huzza ki a talajt a lábunk alól — igazi szociális törvénykezéssel!

EGYELŐRE az egész világ gondolkozik a bajok megoldásáról. Május 4-én ül össze a világgazdasági konferencia. Minden ország pártközi delegációt állított össze. Egyedül Magyarországon félnek a dolgozók képviselőinek részvételétől. Így történik, hogy a „népjólét” kérdéséről — Kornfeld báró, a Hitelbank Herbertje fog elmélkedni. Népfölösleg nálunk: A magyar népsűrűség mintegy harmada a belgának. — A magyar népnymor mintegy háromszorosa. Akik ezt a fordított arányt valamilyen módon meg akarják érteni, gondoljanak arra, hogy ki állította össze a belga és ki a magyar delegációt. A magyar jólét olyan messze van a belgától, mint Waldo Lajos — Vanderveldtől!

Gyerek, neked van májusod!

Mert apád öreg és fiatalon remeg a keze,
Meghajlott a háta a sötét irodában.
Tudja: a szive is kopva-kopik
És fogait vássa a kegyetlen idő.
Nagyon sok volt neki a Doberdó
És szűkebbre is szorult a falat.
Rongy a ruhája és embergerincét
Alázatos macskává hajlította,
Mert májusa csupa megalkuvás.
Vasárnap van: hát félve megpihen.
De ünnepelni sehogyan se mer.
A mezőnek is vannak szemei!
Am, amikor a bölésödre tekint,
Beléd plántálja május szomjuságát,
Fel fogsz majd nőni ujnak és erősnak
Nem május-vágyó; május-tevő leszel!
Akaratod békét parancsol a földre,
Agyad és kezed a magad jólétét teremti.
Ó, sötét az ég és tilos az ünnep,
De belőled május harsonáz,
Mert Te vagy a vidám, mafelejti Holnap.
Gyerekek, neked van májusod!

Faragó László.

Májusi gondolatok

Május - elseje a munka fölzsabadulásának pirosbetűs ünnepnapja. Szimbóluma a munka szabadságvágyának és seregszemléje a szebb jövődöntő küzdő szocialista munkásmozgalomnak. A remény és lelkesedés tüzei gyúlnak ki ilyenkor világszerte, s ott, ahol nyíltan ünnepelni nem szabad, a lelkek titkos mélyén izzó parázs melengeti a szent hitet: lesz még egyszer jobb is, még egyszer másként! Egy sor európai állam, s köztük Magyarország munkássága is távol marad az idén a nyíltan demonstráló proletariátus soknyelvű sokaságától, de ugyanekkor milliók új tömegek sorakoznak a távol Keleten harci rendbe, az öntudatra eszmélt kínai munkás-ság, mint a leendő sárga világhatalom szabadságharcának előcsapata, dőngeti a kapitalizmus és az imperializmus távolkeleti végvárát. Gigantikus erők formálják át a társadalom szerkezetét és ezek sorában ott találjuk az új nemzeteket és az új osztályokat. Az a mindinkább kiteljesedő érzelmi és szervezeti egység, amely összefonja a fizikai erő és a szellemi irányítás bér munkásainak törekvéseit, a háboru utáni vajdaságos korszak egyik legnagyobb szerű új ténye. Az emberiség új utakat keres és a háboru furdiának kínzásától még kissé remegve és meghajszoltan, szebb és érdemesebb emberi közösség megteremtésére sódorog. Ezerkilencszázhuszonhét májusa a kétség és remény májusa. A kételkedés, mert az új erők nagyot és véglegesen alkotni még nem tudtak, működésük időleges eredményei fölött hit és tagadás vitáznak egymással. Az egyik részről meggyőződéssel erősítik, hogy a társadalom életében most végbemenő változások, e számos társadalmi földrengés, földcsuszamlás, árvíz, aszály, a kialakuló új rend előhírnökei csupán a kifejlődő új világ kárpótolni fog a megszűlésénél elszenvedett fájdalomakért. A tagadók csak a pillanatnyi rombo-

last nézi, de nem hisz az eljövendő eredményekben. Nem egy új társadalmi korszak eljövételét, csupán a régi rend katalizmáját látja az előttünk lejátszódó elemi ereji változásokban, hasonlóan a geológushoz, aki riadtan konstataálja hegység elmozdulását, szigetek eltűnését, vizek megduzzadását, de ő nem, csak késő utóda fog majd választ adhatni arra a kérdésre, miként változtatták meg e rejtélyes erők földünk felszínét. Az analógia talán nem egészen pontos, mert míg a természet erői vakon, vagy legalább is előre meg nem állapítható módon működnek és nehezen fegyelmezhetők, a társadalmi változások rugói emberi akaratban és elhatározásban keresendők, ha az ellenőrzés és fegyelmezés hatalma a történelem tanúsága szerint nem ritkán ki is csuszik a kezdeményezők kezéből. Szemben áll egymással a két tábor: a hívők és a tagadók. Fölsorakozik május elsején a bátrak és újat akarók sokmillió hadserege, de szembenáll vele, hol fégyveresen és ágyuk csővéhez támaszkodva, hol láthatatlanul, de intézmények kemény páncéljától védetten a régi rend, amely előtt nem változások ködképei, csupán egyetlen cél lebeg: maradjon minden a régiben! Mit várjunk ez erőtől, amelyek elsőbbséghez magunk is szívvel és meggyőződéssel hozzátartozunk? Új világ épül föl vagy pusztulás marad e, tusák után? Kérdések, amelyekre ma felelni nehéz. Csak egyet tudunk biztosan és állítunk apodiktikus határozottsággal: az élet erői a mi oldalunkon vannak, az élet mozgás, változás, átalakulás; megállás, megmerevedés az halál. Ha félünk is elszabadult dzsinek kártevésaitól, de erős a hitünk az emberi akaratban, önfegyelemben, alkotó készségben és ezért köszöntjük szocialista lelkesedéssel új hiteket pirosbetűs szimbólumát, társadalomátformáló erők seregszemléjét: virágfakasztó május elsejét!

Védelmet a magántisztviselők korlátlan kihasználása ellen!

Négy szociálpolitikai indítvány a képviselőházban.

A magántisztviselőtársadalmat is szeretnék immunizálni a szélsőségekkel szemben. A legjobb óvszer a szociális kielégítettség. Mi magunk, akiket szeretnek megvédeni demagóg gyűlölködők azzal, hogy a tömegek elnyomordása a céljainknak megfelelő állapot, adjuk ize a receptet, tessék megvalósítani, hisz hatalmukban áll s ezzel a magántisztviselőtársadalom gazdasági és szociális helyzetét fölemelni arra a magaslatra, amely az egyetemes társadalmi érdekeknek is megfelel. Kéthly Anna kartársnónk a képviselőház április 8-iki ülésén előterjesztette indítványainkat, most a kormányon a sor, hogy a mi legőszintébb vágyainknak életet adva, bizonyítsa be szociálpolitikai készségét. Ne irritálja a kormányt, hogy szociáldemokrata részről terjesztették elő az indítványokat, mert megnyugtathatjuk a kormányt, hogy minden díszöség és minden érdem azoké lesz, akik megvalósítják a magántisztviselők igaz védelmét.

A javaslatok a következők:

I.

Indítványozzuk, hogy a képviselőház küldjön ki

bizottságot a magántisztviselők munka- és életviszonyainak tanulmányozására,

amely tartozék jelentését a lehető legrövidebb időn belül előterjeszteni. A képviselőház egy-

uttal utasítsa a kereskedelemügyi minisztert, hogy a magántisztviselők szolgálati és munkaviszonyaira vonatkozó törvényjavaslat előterjesztésénél a parlamenti bizottság észleleteit az említett munkavállaló kategória érdekeinek megóvása céljából vegye figyelembe.

II.

Utasítsa a képviselőház a kormányt olyan munkaidőtörvényjavaslat benyújtására, amely véget vet a magántisztviselői munka terén most folyó korlátlan kizsákmányolásnak

és az osztatlan munkaidő, teljes vasárnapi munkaszünet és hétfői pihenő törvényes biztosításával adja meg a magánvállalkozás szellemi munkásai számára a pihenés és kulturális továbbfejlődés lehetőségét.

III.

A magántisztviselők munkapiacán uralkodó abnormális állapotokra és e szellemi munkakategória rendkívüli módon lehanyaglott élet-színvonalára való tekintettel indítványozzuk, utasítsa a képviselőház a kormányt az annak idején érvényben volt munkaiügyi panasz-bizottságok mintájára

béregyeztető intézmény

fölállítására.

IV.

Utasítsa a képviselőház a kormányt a magántisztviselők kötelező nyugdíjbiztosítására

vonatkozó törvényjavaslat mielőbbi beterjesztésére.

Csillagos cikk

Csillagos cikk jelent meg az Est-konzern reggeli lapjában. A magántisztviselők problémáit igyekszik taglalni és bár a mi meggyőződésünk is az, hogy az újságíróknak a sajtószabadság nevében mindent meg szabad írnia, egyet mégsem szabadna, és ezt a csillagos cikk szerzőjének is tudnia kellene: olyan kérdésekről elmélkednie, amelyekhez a szükséges ismereteket megszerzeni elmulasztotta.

Enyhítő körülmény, hogy az apropó, amelyből a cikk született, ugyancsak nem alkalmas alapos ismeretek szerzésére. A gyűlésünkön megjelent „közvélemény” tudósítása annyira nélkülözi a hallott anyag apperceptíválását, hogy az e tudósításban szerzett ismeretek valóban nem alkalmasak komoly vélemény alkotására.

A csillagos cikk téved, amikor azt írja, hogy a magántisztviselő nem tudja, hogy mit kellene vele csinálni. A magántisztviselő nem is akarja, hogy vele csináljanak valamit, ő akar cselekedni és pontosan tudja, hogy mi van cselekedni valója. A magántisztviselő nem kívánja a magángazdálkodás kritikus napjaiban az állások szaporítását, csak a tényleg meglevő munkahelyek betöltését. Ez kettőt jelent: állásokat, a közhivatalnokok kapnak. Nekünk munkánk van és mindössze az a követelésünk, hogy három ember munkáját ne eggyel végeztessék. A fizetések emelésének kérése mindig a gazdasági helyzet kellő mérlegelése után történik és hogy e fizetési kérelmek jogosak, nem kell egyebet tennie a csillagos cikk írójának, mint elkérni saját kiadóhivatalának fizetési listáját. Hogy a magántisztviselő munka megkevesebedett, hogy tehát nagyobb az apparátus, mint amilyenre tényleg szükség volna, csak úgy lehet mondani, ha nem ismerjük az iróddá beletétét.

A több állás és nagyobb fizetés követelése az évtizedeken keresztül annyira nem bizonyult haszontalannak, hogy ha közbe nem jön a nagyrészt újságok által fildézett végzetes háború, a magántisztviselőtársadalom ma már ott tartana, hogy a könnyelműen bölcselkedő újságírók helyett könyvekből meríthetné ismeretét.

Hálásak vagyunk a szervezkedés helyességének elismeréséért. Viszont, miután az öröm nem lehet öröm nélkül, a csillagos cikk azt is megállapítja, hogy másfajta szervezkedésre van szükség. Ugy véli, hogy a sztrájk megfelelő nem hatóság fegyver, mert a magántisztviselő a szakmunkásnál könnyebben helyettesíthető. Kár, hogy ennek épp a fordítottja igaz, hogy a magántisztviselő ma is még, az iródagépek ellenére, minden vállalatnál és minden állásban kválitás-munkaerő és ha van valami, ami sztrájkoknak utjában áll, akkor éppen ez a körülmény és nem ennek megfordítottja.

A csillagos cikk három csodaszert ajánl a magántisztviselőszervezetek számára. Először: létesítsenek gyorstalpalókurzusokat, amelyek nyomán néhány óra alatt mindenki magán-

tisztviselővé lesz, talán arra a mintára, ahogy sajtóakadémistákat szokás létesíteni, másodsor: tegyék lehetővé, hogy a gyorsanjöttek el is menekülhessenek, ez az úgynevezett átképzési csoda; harmadszor: segítsenek magukon, spóroljanak, akkor remélhető, hogy a magyarok istene is megsegíti őket.

Az első két csodaszert a tisztviselői munka természetének olyan végzetes félreismerése, amelyet csak a katedra vagy a redakció hermetikusan elzárt levegője magyaráz. Tisztviselőnek lenni egy élet munkája és nem stíluskérdés. Tisztviselőt átképezni igen nehéz, majdnem lehetetlen, csak úgy, mint az újságíró átképzése. A harmadik tanács Kolombusz tojása. A szociális gondoskodás ezer fajtáját nyújtják már a szakszervezetek és természetesen a tisztviselőszervezetek is. Takarékoskodni pedig csak fölöslegből és nem deficitből lehet, viszont nem kívánhatjuk senkitől, akinek fizetése vagy jövedelme huszhuszonöt magántisztviselővel fölér, hogy bele tudja magát élni a magántisztviselő életviszonyaiba.

Készül a munkásbiztosítás reformja

Közismert, hogy a legközelebb a parlament elé terjesztendő törvényjavaslatok között helyet foglal a Munkásbiztosító Pénztár reformtörvénye is, amely részben egységre foglalja azokat a rendeleteket, amelyeket az ellenforradalom folyamán a munkásbiztosítás ügyében kibocsátottak, részben pedig megold egyes régen sürgetett kérdéseket, persze nem abban a stílusban, amelyben az nekünk megfelelnie és kívánatos volna.

A több száz paragrafust kitevő törvénytervezetből, amelynek információs példányával ismeretlen okból igen takarékoskodik a népjóléti minisztérium, csak azokat a rendelkezéseket idézzük, amelyek az alkalmazotti karra jelentőséggel bírnak.

A Ferenc József-kórház főnnyarad, de organikus részévé válik az országos munkásbiztosításnak. Jellege ezentul kötelező, ami azt jelenti, hogy azok, akik a biztosítás kötelezettsége alá tartoznak, nem válogathatnak a munkás-pénztár és a Ferenc József között, hanem kötelezőleg a Ferenc József tagjai lesznek. Ezzel szemben főnnyaradnak a magánpénztárak. A pénztárt 30 tagú igazgatóság vezeti, amely felelősséget visel a munkásokkal szemben. A pénztár elnökököt és alelnököket az államfő nevezi ki és az utóbbiak díjazásban is részesülnek. A választás lajstromosan történik. Az igazgatóság csak az orvosi kar fölötti díjazottak és a miniszter, illetve az államfő által nevezettek ki. Ezekre az igazgatóságnak csak elsőfokú fegyelmi jogköre van. A bérhatár havi 300 pengő, ezen túl megszűnik a munkálató járulékfizetési kötelezettsége. Az alkalma-

zott továbbfizetési joga viszont csak havi 400 pengőig van biztosítva.

E vázlatos ismertetésből is sok súlyos sérelem derül ki. E sérelem tárgyában a Szakszervezeti Tanács kötelekéből tartozó alkalmazotti szervezetek értekezletet tartottak, amelyen Deutsch kartárs, a KAOSz titkára volt az előadó. Az értekezlet teljesen egyöntetű és egységes állásfoglalását tartalmazó rövid memorandumát Deutsch, Farkas és Szövevény részéről dr. Faragó kartársak nyújtották át dr. Papp Géza népjóléti államtitkárnak.

A memorandum mindenekelőtt az autonómia maradéktalan visszaállítását sürgeti. Állást foglal nyomatékkal az alkalmazotti komoly befolyást kirekesztő magánpénztárak ellen és követeli a bérhatár eltörlését.

A népjóléti államtitkár követeléseinkre vonatkozólag rögtön kijelentette, hogy ezek a javaslat alapelveit érintik és ennélfogva nem áll módjában érdemi engedményeket tenni. Egyelőre e kérdésben tartózkodunk a kritikai megállapításoktól és kartársainkra bizzuk, hogy az ismertetés alapján véleményüket megalkossák.

Egyelőre csak annyit, hogy a javaslat sérelmes intézkedése tárgyában az alkalmazottak a legelősebb és tökéletesen egyöntetű harcot kívánják indítani. Központi vezetőségünk e kérdés intézésére és a testvérszervezetekkel való összeköttetés fönntartására háromtagú bizottságot küldött ki.

Nem kétes, hogy a törvényjavaslat abban a formában fog törvényerőre emelkedni, ahogy azt a kormány a képviselőház elé terjeszti. Főadatunk tehát a javaslat betervezése előtt megmozgatni minden lehetőséget, hogy a sérelmes intézkedések reparáltassanak és miután e kérdésben a munkálatok és alkalmazotti érdekek bizonyos mértékig párhuzamosan futnak, meg kell találnunk a kontaktust a munkálató érdekképviseletekkel is.

Biztosítási tisztviselők!

A szakosztály tagjai minden hétfőn este 6-8-ig

barátságos összejövetelt

tartanak.

Ezen szívesen összejöveteleken 7 órakor rövid, 15-20 perces előadások lesznek a tudomány, irodalom, művészet köréből, valamint szakkérdésekről.

Kartárs! Saját jól fölfogott érdekből hetenkint egyszer áldozzon időt saját ügyeinek és ismerje meg osztályos társait.

A vezetőség.

Állás üresedésben

II.

És ment valahogy. Isten nem hagyta Rosnert cserben. Történtek kis csodák. Nem úgy, mint hajdan, amikor manna hullott és sült madarak potyogtak az éhező nép lábai elé, hanem a kor szellemének megfelelő okkult jelenségek, amelyek mindennapiságuk ellenére kétségbevonhatatlanul a csoda igényeivel léptek föl. Ezek magasra fújták a Rosner lelkében mindenkor égő hitet, mert tökéletesen igazolták az ő egészen egyéni és sok tekintetben sajátosságosnak nevezhető istenhitét. Tudni kell ugyanis, hogy Rosner heves ellenszenvet érzett minden iránt, ami teatralis. „Isten sem ostobább, mint más”, szokta mondogatni magában. Ő nem! Isten okos — de azonfölül tapintatos és ravasz, mint egy modern diplomata! Ő mindenekelőtt komoly és nem az a célja, hogy elkápráztasson, hanem az, hogy ténylegesen segítsen rajtam. S hogy ezt elérje, mindig a legdiszkrétebb, legkevesebb kirívó eszközöket veszi igénybe. Egyszóval ur.

Rosnernek különös élvezete telt abban, hogy reggel az ágyban, végigpillantva a következő öt-hat órán, amelyeknek ellátásos obligációin, mint amilyen az ebéd, a délutáni kávéház, a vacsora, a szivar, még ködült s amelyek egyelőre fedezetlenül lógtak a bizonytalanságban — azon elmélkedjen, hogy Isten milyen egyszerű eszközökhöz nyul megint ez egyszer, hogy őt az üres időnek e betöltendő fordulópontjain átsegítse. Valami különös, a legkevesebb sem fanyar, sőt várakozásteljes és kéjes gyönyörűség volt az, így feküdni az ágyban, azon tünődve, hogy Isten milyen cselekményeket hozott már mozgásba, ahhoz, hogy ő, Rosner, ne szenvedjen ebédben, szivarban s egyéb, nehezen nélkülözhető szükségleteiben hiányt. Mert letagadhatatlan, hogy hetek multak és nem szenvedett hiányt és Rosner sosem tulajdonította, mert nem tulajdoníthatta a maga érdemének, hogy így történt. Isten irányította, senki más, utjába amaz öt éve nem látott ismerőst, aki örömmel, sőt hálával, hogy alkalma nyílik lekötelezni őt, átnyújtja neki — mint tegnap történt — az éppen szükségelt

aznapravalót. Való, hogy mindössze huszonegy óra csak, amit egy-egy ilyen a szó szoros értelmében égből pottyant segély bevilágít és átmelegít, amíg az utánajövők sötétben maradnak: igaz, de az Isten eszközei változatosak és kimeríthetetlenek. Semmi kétség, hogy ma épp úgy megtalálja a beavatkozás módját, mint tegnap és tegnapelőtt: hol egy szolgáló-latrakész ismerős, hol egy alkalmi üzlet, hol egy behajthatatlannak vélt s váratlanul befolyó régi követelés alakjában. Egyszóval: Isten nem alszik s nem hagyja iddelőt elmulni azokat, akiket szárnyai alatt hord. Ami pedig a többieket illeti, akik elpusztulnak éhen, vagy szörnyű betegségekben mennek tönkre (Rosner elsősorban a kórságra gondolt), nos, azok kezdetől fogva sorsukon viselték az Isten büntető bélyegét, mint peches emberek. Ezek számalomramentőak ugyan, de nem érdemes foglalkozni velük, mert nem lehet rajtuk segíteni. Ez volt Rosner hitének foglalatja, amely, mint az eddigiekből eléggé világlik, nem esik messze az eleve-elrendeltéggé kálvinista tanától, sőt anyagiasan-világi tényekre alkalmazva, ugyszólván azonos azzal.

Ez a hit, hogy tudniillik az ő életének folyásában Isten tetszését leli és ezt szemmel láthatólag támogatja, ez a hit már kora ifjúsága óta rendíthetetlen bizonyossággá erősödött Rosner lelkében. E föltevést, amely nem tapasztalatokra épült, a tapasztalat nem döntötte meg. S így, noha multja, mint minden emberé, tele volt eltört dolgokkal, aminek cserépei szünek, ha az emlékezés reakjú tapint, mégis: ez a mult gözölgött az áldástól, hiszen a jelent termékenyítette meg. S valóban nehéz elképzelni olyan eseményt, amelyből egyik vagy másik oldaláról nézve, a Rosner-féle hívő ne olvassa ki mindenek ellenére valami jót s ha egyebet nem, legalább azt a mindenesetre megnyugtató igazságot, hogy történhetett volna rosszabbul is. S végre is: nem élt-e? Tüdejé lélekzett a puha paplan alatt, szelleme friss, vére vígan pezseg és Isten ellátja majd a többi.

Derűs hangulatban indult el hazulról. Az utcán rosszul öltözött emberek jöttek vele szemben. Rosner fölismerte és köszöntötte őket. Az egyik egy udvari tanácsos volt, a másik

egy egyetemi magántanár. Nekik sem ment jól, rajtuk is meglátszott, hogy hiányában vannak az anyagi javaknak. Nos tehát! Minek szegyenkezne ő, a maga bizonytalan helyzete fölött? Másnak sem megy jobban. Korszakunk egyik legrokonszenvesebb tünete: a szegénység megszünt szegyen lenni.

Rágyújtott egy rövidszivarra és nagyokat pöfékelve, ment az Opera irányába. Valami homályos érzés azt sugta neki, hogy Isten az Opera és a Goethe-szobor között adott neki találkát. Ujabbban teljesen rábizta magát megérzéseire és ritkán csalódott. Valaki mindig jött és Rosner mind ügyesebb lett abban, hogy az ilyen valakiből hasznot húzzon. Megálltak, beszélgettek, azaz Rosner beszélt látszólag nagy vidámsággal időről, politikáról, miközben figyelte magát és várta, hogy szavaiban a Szent lélek megnyilatkozzék. Mert ezen a ponton is Istenre bízta magát, illetve, hogy a hitetlenek nyelvén beszéljünk, az öntudatában éberén ügyelő lelkiismeretére, amely a kellő pillanatban sugálni szokta azt a fordulatot, amivel az üres beszéd szövege a szívére ugrik és beavatkozást sürget. Sokszor már mosolyognia kellett a saját passzivitásán, szinte nem is figyelt magára, a régi időkre, amikor szeméremzavar és egyéb polgári elfogultság akadózva és félszeggé tették föllépését, nem tudott szegyen nélkül gondolni. Még mulya voltam akkoriban — mosolygott magában —, most sok mindent ki kellett gyomlánom magamból, hogy azzá legyek, ami ma vagyok!

Valaki hirtelen megállította. Bleyer volt, a kövér magánhivatalnok. Rosner jókedve nyomban elkomorult. Ez a Bleyer két rossz napjára emlékeztette meg a régi időkben, amikor elkezeredetten keresett állást és azt hitte, hogy éhen fog összeesni az utcán, ha nem talál. Még akkor nem volt meg az igazi istenbizalma, amely látszólag az abszurdál szemben is erős és sziklaszilárd.

Bleyer ráütött Rosner vállára.

— No, papa — kérdezte kedélyesen —, vagyogtatunk?

— Ühüm — mondta Rosner és kivette szájából a szivart. Az ajka kissé keserű volt a dohánylétől. Egy kicsit szédült és nem találta

Új föladatak előtt

Tizenhárom esztendeje tart a magántisztviselőkársadalom nagypéntekje. Azok a kevesen, százas vagy ezres, akik az osztálytudatos magántisztviselők szervezetében tömörültek, húzzák, teljes erővel húzzák a husvéti harang kötelét. A még kívülálló tízezrektől függ: lesz-e a magyar magántisztviselőkársadalomnak föl-támadása.

Ezzel az akkorddal fejeződött be az agitációs gyűléseink budapesti sorozata. Végigjártuk e nagyváros minden vidékét. Mindenhová eljutottak plakátjaink, minden utcáinkon ott harso-gott biztató, bátorító követelő szavunk: merni és akarni!

A nagy gyárak hatalmas munkatermeinek műszaki és irodai tisztviselői, a kis irodák emberhez méltatlan zugaiban meghúzódó könyve-lők, kiegészítették fáradt gerincüket, egy-másra mosolyogtak és úgy gondolták, úgy mon-dották: mintha mégis tavaszodna!

Lelkes tömegek töltötték meg előadótermeinket, régiók, akiket a szövetségi hűség akkor is elvisz minden megmozdulásunkra, ha ezek a demonstrációs alkalmak nem is nekik szólnak és azok, akik bármész szemekkel, csodálkozó tekintettel hallgatják mindazt, amit előadónk az egész magántisztviselőkársadalom vágya és óhajaként elmondottak.

Akár panaszaikat soroltuk föl, akár követeléseinket állítottuk egybe, akár a magunk tungságát ostromoztuk, akár az állam vagy a munkáltatók felelősségét állapítottuk meg, a terem minden egyes hallgatója egy volt az elő-adókkal érzésben, gondolatban, hitben, akaratban és reméljük, ha kell és lehet: cselekedetekben is!

Az agitációs gyűlések sora csak nyitány volt szociálpolitikai követeléseinkért megindítandó akciónk során. Új hűvet szerezünk a Szövet-ségnek, új harcosokat az eszmének. És maradt még valami értékes és el nem mosható hatás: az, hogy a magántisztviselőkársadalom éléd, magához tér s ha a közeljövőben követeléseink érdekében komoly harcba szólítjuk, a hívó szó-nak biztonnyal lesz fogantatja.

A siker kötelez. A Szövetség vezetőségének a gyűlések nyomán az a föladata, hogy a lát-hatóan eleven energiákat hasznosítsa is a magántisztviselőkársadalom égető problémáinak megoldására.

Fő a szabadság

— Hiába, barátom, nincs párja a szabad fog-lalkozásnak. Az ember azt tehet idejével, amit akar. Jön, megy, amikor neki tetszik.

— Na hallod, ezt én is megtehetem.

— Ugyan, te a tisztviselő?

— Igen, igen! Reggel 8 előtt bemehetek az iro-dába, mikor nekem tetszik és este 8 után ak-kor megyek el, amikor nekem jólesik.

hirtelenében a szavakat. De Bleyer nem is hagyta szóhoz jutni.

— Nézze papa, jó, hogy találkoztunk. Azonnal menjen be a céghez. Állás üresedésben. Na, ne vágjon pofákat — tette hozzá, Rosner keser-ves arcába pillantva —, ez nem a multkor eset. Ezuttal tuti dolog. A firma lázasan keres valakit. Kétféle állás van: az egyik az az, amit hozzászínál. Már beszéltem az öreggel. Az így el van intézve, magának csak jelent-keznem kell és pasz. Addio! — rohanok a bör-zéze.

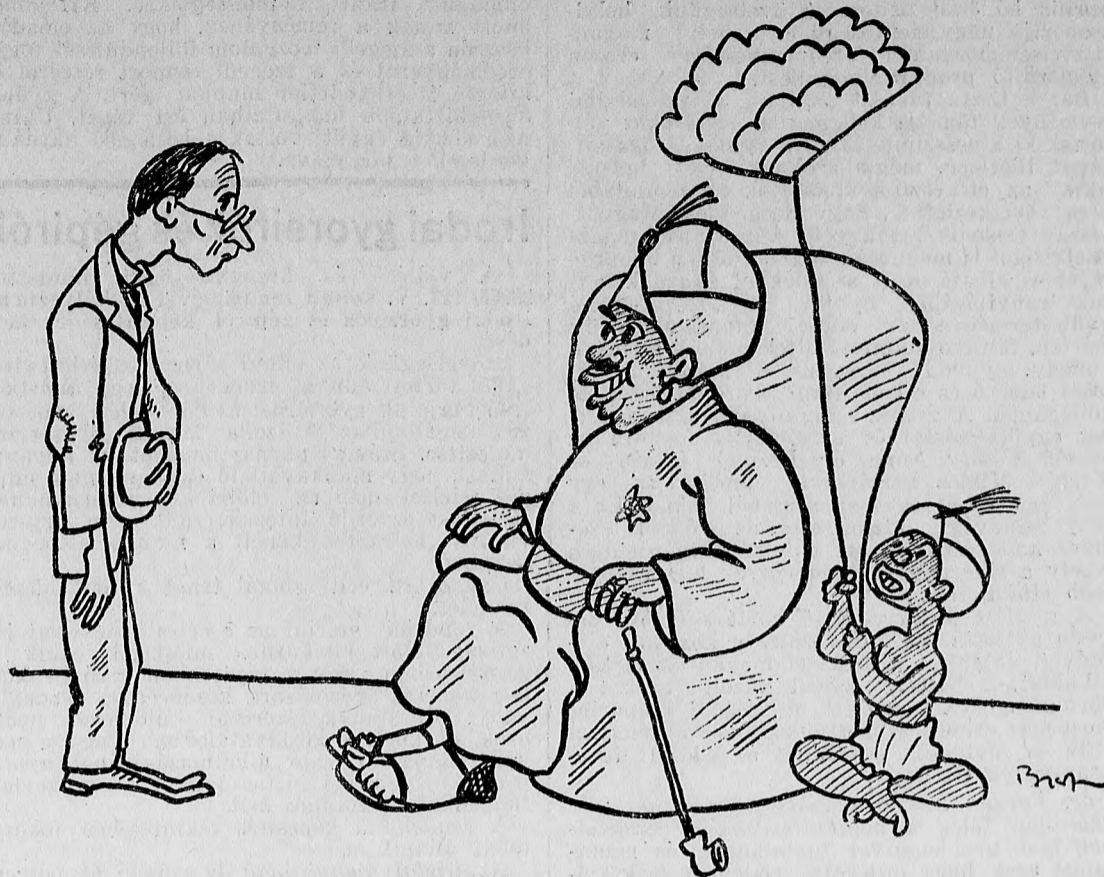
Egyet intett a kezével és fölugrott a villa-mosra. Otthagytá Rosnert, aki megtörtén és el-keseredetten bámult utána.

— Micsoda ordináré fráter — mormogta és megrázta magát, mintha valami kellemetlen benyomástól akart volna megszabadulni. — Milyen szavakat használ! Hogy mer ez ilyen hangon beszélni velem! Az idióta!

Bosszusan megrázta a fejét és lassan meg-indult előre. Egyszerűen tovább akart sétálni, szokása szerint, gondtalanul és derűsen, de pár lépés után megdöbbenve jött rá, hogy nem megy. A jókedve visszahozhatatlanul elillant. Bleyer szavai motoszkáltak bensejében és rá-kényszerítették magukat még a járására is. Délceg alakja egyszerre összeroppant és mintha valami láthatatlan kényszer irányítaná, letért az elegáns Ringről a City nyug-talan üzletépületei felé. Nagy kedvtelenséget érzett s mintha valami nyomás nehezedett volna az agyára. Összehúzta a szemöldökét és minden képességével arra kényszerítette, hogy ezt a terhet lerázza. Amíg így küzdött, egy nagy ház lépcsőházában találta magát és már be is nyitott egy félemeleti üvegajtón, amelyen aranytábla hirdette, hogy a Margó áruforgalmi vállalat irodáinak küszöbe.

A rossz érzését most egy újabb körülmény fokozta, majdnem az elviselhetetlenségig. Az iroda ugyanolyan volt, mint két hónappal ez-előtt: ugyanúgy ült a főnök a mahagonasztal mögött, még ugyanaz a szivardoboz állt előtte, alig hiányzott belőle egy-két darab szivar. — Ugyanúgy meredt rá a telefon s a zöldkötésű üzleti főkönyv. Ugyanúgy foglalt helyet, azonban már egyszer úgy voltunk, kísérteties érzését most meg egy másik, sokkal fojtoga-tóbb érzés kísérte: az, hogy most mindjárt tör-

Egy magántisztviselő látogatása a maharadsánál.

- Kedves maharadzs ur, vigyen el engem Kapurthalába fakirnak.
- Milyen címen?
- En is koplalok úgy, mint az ottani fakirok.

Követendő példa.

B. A. kollégánk, ki több vállalat könyvelé-sét intézi és irányítja, rövid pár hét alatt a Szövetség állasközvetítője útján 5 állásné-lküli könyvelő kartársunkat segítette elhe-lyezkedéshez. Kétségtelen, hogy a vezető ál-lásban levő kartársaink nagy szolgálatakat lehetnének Szövetségünknek és nagymérték-ben hozzájárulnának megerősödésünkhöz, ha B. kollégánk példájára Szövetségünk állás-közvetítőjén keresztül töltének be azokat az állásokat, melyek betöltésére befolyásuk van.

ténni fog valami, valami visszacsínálhatatlanul végtelen, definitív dolog. S ebben a rettenetes érzésben egészen megemmisülve hallotta a fölébe csöpögni:

— Igen, ezuttal komoly a dolog. Kétféle állás-közvetítője útján 5 állásné-lküli könyvelő kartársunkat segítette elhe-lyezkedéshez. Kétségtelen, hogy a vezető ál-lásban levő kartársaink nagy szolgálatakat lehetnének Szövetségünknek és nagymérték-ben hozzájárulnának megerősödésünkhöz, ha B. kollégánk példájára Szövetségünk állás-közvetítőjén keresztül töltének be azokat az állásokat, melyek betöltésére befolyásuk van.

Ugy hangzott, mint az ítéletkiherdés. Ros-ner csak nemán bólintott a fejével.

— Tehát elsőjén elfoglalja a helyét? Rendben van, kedves barátom. A viszontlátásra.

Rosner kitámolygott az utcára. El is felejtette megköszönni a főnöknek az állást. A nyomás egyre erősödött a fejében és össze kellett szorítani a fogait, hogy föl ne kiáltson.

— Mi nyom úgy? Olyan ez a nyomás, mint valami súly — nyöszörögte kinyjában. — Kétféle állás-közvetítője útján 5 állásné-lküli könyvelő kartársunkat segítette elhe-lyezkedéshez. Kétségtelen, hogy a vezető ál-lásban levő kartársaink nagy szolgálatakat lehetnének Szövetségünknek és nagymérték-ben hozzájárulnának megerősödésünkhöz, ha B. kollégánk példájára Szövetségünk állás-közvetítőjén keresztül töltének be azokat az állásokat, melyek betöltésére befolyásuk van.

— Mi ez? Mi bajom? — kérdezgette magát izgatottan.

— Magamhoz kell térnem, hiszen számol-nom kell, rendezni a dolgomat, új életbe kez-deni — próbálta letre éleszteni magát.

— Hiszen örülöm kellene, vége a munka-nélküliségemnek, álláshoz jutottam. Ujra ren-des ember lesz belőlem, hasznos tagja a társad-alomnak. Üzleteket fogok csinálni a Margó vállalatnak. Végre megint tudni fogom, hogy miért vagyok a világon.

Betért egy kis kávéházba, tintát és papírost kért a pincértől. Össze kell írnom az adóssá-gaimat, mindent rendeznem kell, le kell szá-molnom a multtal. — Hosszu számoszlopokat írt, összeadta őket, a végösszeget újra szét-da-rabolta, míg eredményhez jutott, tizenegy hónap alatt le tudja törleszteni a tartozásait. Kimerülten hátradőlt, megint szivarra gyuj-tott és maga elé merengett.

— A szivarozást mindenestre föl kell ad-nom. Legföljebb vasárnap szivhatok el egy-két szivart, a kávéházzal is mértéket kell tar-tanom. Csak ha üzleti szempontból elkerülhe-tetlenül szükséges. Nagy izzadságcsöppek üt-tek ki a homlokára. Iszonyu szorongást érzett a mellében.

— Hiába, bele kell nyugodnom. Szegény ör-dög vagyok. Amíg állás nélkül voltam, nem tudtam azt ilyen pontosan.

Azzal elmerült egy napilapnak a hivatalnok-nyomorról szóló cikkébe. Nagy együttérzéssel olvasta.

Hévízi nyaralási akciónk

Multévi hévízi nyaralási akciónk sikere arra indít bennünket, hogy az akciót ez évben is megrendezzük az alábbi föltételek mellett: Két-két hetes turnusokban 62 tag a következő beosztásban vehet részt a nyaralásban:

I. turnus	május 20-tól jun. 3-ig	10 tag
II.	„ június 4-től 15-ig	— 10 „
III.	„ június 16-tól 30-ig	— 10 „
IV.	„ július 1-től 14-ig	— 4 „
V.	„ július 15-től 28-ig	— 4 „
VI.	„ augusztus 12-től 25-ig	4 „
VII.	„ aug. 26-tól szept. 8-ig	10 „
VIII.	„ szeptember 9-től 22-ig	10 „

Összesen — 62 tag

Fizetendő személyenként teljes ellátásért (lakás, négyeszeri étkezés, világítás és összes adók) az előszezonban, vagyis május 20-tól június 3-ig 5.20 P, június 4-től június 30-ig 5.44P. A főszezonban július 1-től augusztus 25-ig 6.44, az utószezonban augusztus 26-tól szeptember 8-ig 5.44 P, augusztus 9-től szeptember 22-ig 5.20 P.

Étkezési tervzetel.

Reggeli: 2 del tej, vagy haboskáv, vagy tea, vagy kakaó, zsemlye vagy kenyér, 25 g vaj, vagy méz, vagy jam.

Ébéd: 3 del leves, 120 g sült vagy 150 g főtt hus, 200 g főzelék, vagy megfelelő köret és sala-ta, 120 g sült, vagy 150 g főtt tészta és kenyér.

Uzsonna: 2 del tej, vagy haboskáv, vagy tea, vagy kakaó, vagy fejeskáv, vagy gyoghurt, vagy aludttej és kenyér vagy sütemény.

Vacsora: 120 g hus, 200 g főzelék vagy ennek megfelelő köret és saláta, kenyér.

Az ebédnél háromszor hetenként főtt hus, kétszer sült szárnyas, háromszor borju- vagy disznósült. Tészta hetenként négyeszer sült, háromszor főtt, ez azonban sajtra, gyümölcsre vagy tortára kicserélhető. 10% ráfizetéssel azon-ban étlap szerint is lehet étkezni.

Figyelmeztetjük tagjainkat, hogy a fősze-zonra csak az előszezonra jelentkezettek egy-harmadát vehetjük föl s ezért ajánlatos lehe-tőleg a június 30-ig tartó időre való jelentkezés. A jelentkezéssel egyidejűleg a Szövetség pénz-tárába 20 P fizetendő be, ez összeg Hévízen az első heti ételmezési díjba számítatik be.

Az eddig jelentkezett kartársakat fölkérjük a föntemlített 20 P előleg befizetésére, mert csak így tudjuk számukra a helyet biztosítani.

Azon kartársaink, akik a tavalyi akcióban résztvettek, a legnagyobb elismeréssel nyilat-koztak úgy az ételmezésről, mint a lakásról s ezért nyugodtan ajánlhatjuk mindazoknak, főleg akiknek a hévízi fürdőkúrára szükségük van.

A beosztásnál a jelentkezések sorrendje lesz irányadó, ezért kérjük az érdeklődőket, hogy minél előbb jelentkezzenek, mert az egyes tur-nusokba való fölvételt május 20-án lezárjuk.

Szegeden

április hó 3-án tartott Szövetségünk helyi-csoportja nagyjelentőségű és a helyi magántisztviselőmozgalom eredményességét erősen előmozdító propagandagyűlést.

Bár a tiszta tavaszi napi és a társadalmi események tömege kellemetlen jóslásokat váltottak ki a pesszimistákból a gyűlés látogatottságát illetően, mégis azoknak volt igazuk, akik az előkészítőmunkálatok hangulatából arra következtettek, hogy Szegednek, Magyarország második legnagyobb városának magántisztviselői is megunták végre a féltlen báb szerepét és elhatározott szándékkal akarnak soruk irányításához nyulni. A „Tisza”-szálló gyűléstermében az eddigi tapasztalatokhoz mérten, föltűnő számmal ültek velünk szemben komoly, nyugodt, önmaguk és munkájuk értékét ismerő és elismertetni akaró kollégák és kollégánők. A gyűlés hallgatósága azzal a meleg együttérzéssel és megértéssel fogadta az előadó Kéthly Anna, dr. Faragó László és Kertész Miklós kartársakat, amely az egy élet, egy robot egyformaságából fakad. Ez a tény mindvégig biztosította az előadók számára kollégáinknak azt a lelki diszpozícióját, amely a sikernek, az eredmények legszükségesebb előfeltétele.

A gyűlést Müller Dezső kartárs elnöki beszéde nyitotta meg. Üdvözölte a központi előadókat, valamint a szentesi magántisztviselők kiküldöttét. Néhány szóval vázolta azokat a körülményeket, amelyek a szegedi csoportot most már erőteljesebb munkálkodásra kényszerítik és rövidesen beszámolt az eddigi tevékenységről. Utána

dr. Faragó László kartárs beszélt, aki előadásában főleg a magántisztviselők szociálpolitikai problémáival foglalkozott és rámutatott arra, hogy érdekeink védelmét csak kollektív megmozdulással tudjuk biztosítani. Ismertette a most előzetes tárgyalás alatt álló betegpénztári javaslatot és leszögezte azt a kiálló igazságtalanságot, amely szerint a biztosítási behatár újból megdöbbenő alacsony színvonalon mozog. A néhány fillérrel magasabb fizetési magántisztviselő tehát örök egészségre van ítélve, mert a behatár fölött jóval messze van az a jövedelem, amelyből orvosra, gyógyszerre, kórházra is telik. A hat éves miniszteri jubileumot ünneplő pezsgős népjóléti vacsora helyett pezsgő népjólélet követelünk a dolgozók számára, akik elég ideig voltak a gazdasági élet „Fekete Péter”-jei.

A lelkes tapsal fogadott előadás után Kéthly Anna kartárs, a magántisztviselők helyzetét ismertette. Röviden végigvezette hallgatóit a női irodai munka történetén s azt az ismert, keserű igazságot állapította meg, hogy ugyanakkor, amikor a női tisztviselő a családfő keresetének kiegészítésére kenyérkereső munkára kényszerült, egyidejűleg hozzájárult ahhoz, hogy az amugyis elégtelen férfifizetések még alacsonyabbra redukáltassanak a bérlenyomó női munkaerő segítségével. A magántisztviselőnő ezt a szerepet hosszú ideig betöltötte, míg a szakszervezetek munkája föl nem rakták öt igénytelenségéből, határtalan alkalmazkodóképességéből. A szakszervezetek állították föl legelőször az „egyenlő munka, egyenlő munkabér” elvét és ennek megvalósítása terén a szakszervezeti munka harminc esztendeje már jelentős eredményeket ért el. Ennek a harminc esztendőnek a konzekvenciái kell a magántisztviselőnőknek levonni, hogy elérjük azt a jobb jövőt, amelynek megvalósításáért a szervezetben együtt dolgozik a férfi és a nő.

A tetszésaj elültével Kertész Miklós kartárs számolt be a magántisztviselőmozgalom célkitűzéseiről és eddigi eredményeiről. Ismertette főleg az utolsó évek gazdasági eseményeit, amelyeknek mindig szenvedő, sohasem élvező részese volt a magántisztviselő. Amit a gazdasági válság pusztító özönvizéből megmenteni sikerült, az a szakszervezeti összefogás eredménye és ebbe az erős láncba hívjuk most azokat a szegedi kollégákat, akik eddig még nem csatlakoztak hozzánk. Eddigi munkánkkal sikerült már számtalan, a magántisztviselők élete és egzisztenciája ellen irányított támadást megtörnünk, most arra gyűjtjük erőnket, hogy újabb célkitűzéseinket megvalósítsuk. Ezek az új célkitűzések munkabéreinkre, munkaidőnkre, szociális törvényalkotásokra vonatkoznak s ezek ki-harcolásában erős ellenfelekkel állunk szemben. Az a seregszámítás, amelyet most a legjobban elnyomott vidéki kollégáink között tartunk, fogja megmutatni, hogy a harcban sikerekre számíthatunk-e.

A hangos tetszésnyilvánítások után

Müller Dezső kartárs emelkedett hangú záróbeszédében figyelmeztette a jelenlevőket önmaguk iránti kötelességeikre. Kifejezést adott annak a reményének, hogy az előadók beszéde a szegedi mozgalom föllendülését fogja eredményezni és a szegedi csoport részéről is kitartó és ernyedetlen munkát ígért. A gyűlés a legbiztatóbb hangulatban ért véget. Utána még sokáig együtt voltak a kollégák, aktuális kérdéseket tárgyalva.

Irodai gyorsírók és gépirók

A vallás- és közoktatásügyi miniszter 23993/1927. V. számú rendeletével szabályozta az irodai gyorsírók és gépirók képzésének kérdését

Szövetségünk az elmúlt évben kísérleti vizsgákat tartott annak érdekében, hogy állástkereső tagjaink gyorsírási és könyvelési képességét megállapítsa és azokat képességük szerint minősítse. Számos panasz hangzott el ugyanis amiatt, hogy munkavállaló tagjaink nem mindig feleltek meg az előírt követelményeknek és állástközvetítő intézményünk nem egyszer visszaszerezte a munkáltatóéggel szemben.

Gyakorlati célt szolgál tehát a fent idézett rendelet.

A rendelet szerint az e célra kinevezett bizottság előtt vizsgáznak mindazok, akik a gyorsírásban vagy a gépirásban való gyakorlati tudásuk igazolására közérvényes bizonyítványt óhajtanak szerezni, különösen pedig azok, akiknek a közhivatalokban vagy a magánirodákban való alkalmazásánál gyorsírási és gépirási jártasságukat és gyakorlati tudásukat igazolniuk kell.

A rendelet a képzés tekintetében fokozatokat állapít meg.

Az irodai gyorsírónak 10 percen át percenként 120 szótagos sebességű diktátumot kell leírnia és elfogadhatóan közönséges írásba áttenni. Elsőrendű irodai gyorsíró az, aki 10 percen át 150 szótagtól 200 szótagig terjedő kezdősebességű diktátumot, melyben legalább 2 pere 200 szótagos, leír és közönséges írásba elfogadhatóan áttesz.

Irodai gépiró az, aki 10 percen át percenként 80 szótagos sebességű diktátumot írógépen elfogadhatóan leír és 200 szótag terjedelmű szöveget 5 percen belül írógépen lemásol. Elsőrendű irodai gépirónak 10 percen át 120 szótagos sebességű diktátumot írógépen elfogadhatóan kell leírnia.

Képzéshez szükséges az egyes fokozatok szerint az idegen nyelvű gyorsírásra és gépirásra is.

A rendelet szabályozza a gyorsírási szövegek áttételi idejét is közönséges írásba.

A vizsgálatra csak az bocsátható, aki 14. életévét betöltötte és a középiskola 4. osztályát sikerrel elvégezte.

A fenti rendelet egyik folyamánya annak az erős mozgalomnak, mely az utolsó években egyrészt a gyorsírás kötelező tanítása, másrészt az egységes gyorsírás megalkotása körül megindult. Az az intenzív törekvés, mely a magyarországi gyakorló gyorsírók részéről hosszú évek óta folyik, bürokratikus berendezésünk mellett csak rendkívül lassan és lépésről-lépésre megy előre, s amíg a középiskolai tananyag még mindig a konzervatívizmus utvesztőjében bukdácsol és a klasszikus (latin-görög) nyelveknek tanítása rendkívüli energiát, időt, költséget vesz igénybe és köt le, addig a modern gazdasági és publicisztikai életnek egyik nélkülözhetetlen eszköze, a gyorsírás, csak a kereskedelmi iskolákban képez kötelező tananyagot, egyéb iskolákban ugynevezett melléktárgyként szerepel.

Tudvalevő dolog pedig, hogy nem csupán a kereskedelmi pályán működő tisztviselők segedészköze a gyorsítás, hanem az ma már a szellemi életnek egyetlen működési terén sem nélkülözhető. És amíg Németországban, Ausztriában vannak már cégek, melyek üzleti levelezésüket egymás között gyorsírással bonyolítják le és nyomdai munkások, akik gyorsírási szövegből szedik a szöveget, addig a táviró, telefon, rádió és repülőgép korszakában mi még mindig delizsáncban járunk és bár Magyarország gyorsírási életének vezetői nemzetközileg is elismert tekintélyek voltak, minden fáradozásukellenére nem sikerült a tömegnevelés terén oly eredményeket elérni, melyek általános gyakorlati és kulturális szempontból kívánatosak.

Iennünket közelebből az irodai gyorsírók képzésének kérdése érdekel Meg kell állapítanunk, hogy az irodai gyorsírók átlagának nívója tekintetében rendkívül szomorú tapasztalatokat tehetünk. A szakiskolák tömegével bocsátják utjukra a növendékeket, akik abban

a tudatban élnek, hogy a tanfolyam elvégzése már képesíti őket az éppen nem könnyű föladatak megoldására, de szomorúan tapasztaljuk, hogy a tüzipróbat ezek közül kevesen állják ki. Természetes következménye ez a szakiskolák egy része üzleti vállalkozásának, másrészt annak a körülménynek, hogy a munkavállalók sokszor csak az utolsó szükség esetén határozzák el magukat a gyorsírás elsajátítására és nem gondolnak arra, hogy bármely ismeretág átlagos elsajátítása hosszas gyakorlatot és tökéletes ismeretet igényel. A gyorsírás maga is olyan, mint az élő nyelv, állandó változásban és fejlődésben van és miután a vele szemben támasztott igények is fokozódnak, úgy elméleti, mint gyakorlati részében állandóan fölfelé ivelő utat mutat. Mindez pedig a gyakorló gyorsíróra nézve is ismereteinek állandó kiegészítését követeli.

Szövetségünk tagjainak minden anyagi megterhelése nélkül lehetővé teszi, hogy irodai gyorsírónk továbbképző tanfolyamokon egészíthessék ki elméleti és gyakorlati ismereteiket. Nemcsak munkájuknak megkönnyítését, de főképp önbizalmuknak megerősítését is jelenti, ha a gyorsírók teljes elméleti tudás és gyakorlati készség birtokában végzik feladataikat. Annál fontosabb pedig ezeknek megszerzése, mert el lehetünk készülvé arra, hogy a munkáltatók nem egy esetben fogják követeln a képzésről szóló bizonyítvány fölmutatását, amelynek hiánya ürügyül szolgálhat a fizetés lecsökkentésére is. Azzal pedig tisztában kell lennünk, hogy megfélelítő ismeretek nélkül az ebbeli vizsgálatokon eredményt elérni nem lehet. Érdeklükben áll a kartársaknak, de érdeklükben áll a Szövetségnek is, hogy mindazon szakmákban, melyekben kartársaink működnek, azok tökéletes jártassággal bírjanak, mert ez a bizonyosság nem csupán az érvényesülési lehetőséget biztosítja, de a képességadta erő öntudatát is emeli. *Bojtn Gyula.*

A javuló munkapiacról

Az őszi szezonban megkezdődött lassu javulása a munkaipacon kezd általánosan kialakulni. A kereslet már általánosan női munkaerőn kívül rákerült a sor a férfiakra is, bár igaz, hogy túlnyomóan egészen fiatal munkaerők iránt mutatkozik kereslet. A leépítés és racionalizálás alkalmával az irodákól kiszorított öregebb munkaerők elhelyezkedése elé gördülnek a legnehezebb akadályok és az öregebb munkaerők védelmére legalább olyan gondoskodásra volna nálunk szükség, mint Németországban csinálják ezt. A rokkantsági és agkori biztosítás hiánya teszi ezt a problémát oly súlyossá számunkra.

A kereslet javulásánál nagyobb mértékben emelkedett az elhelyezések száma, ami igen öröndetes jelenség. Alkalmassnak találunk az időpontot arra, hogy újabb körreléssel forduljunk állasközvetítőnk propagálás szempontjából a cégekhez és folyó hóban 3000 céghez küldöttük el fölhívásunkat. Állasközvetítőnk egyébként mind szélesebbkörű összeköttetésekre tesz szert, minek bizonyítéka az, hogy 1925 januárja óta, vagyis a legutolsó 2/4 esztendő alatt 620 különböző céghez közvetítettünk munkaerőt.

Az állasközvetítés részletes adatai az előző évi összehasonlítással együtt a következők:

	Bejelentett munkaalakulnak száma		Elhelyezések száma	
	1926	1927	1926	1927
Január	97	151	56	95
Február	97	113	38	74
Március	66	92	36	71
Összesen	224	356	130	240

Elhelyezés munkatörök szerint:

	1926 I. negyed		1927 I. negyed	
	férfi	nő	férfi	nő
Méregképes könyvelő	—	—	1	1
Segédkönyvelő	2	2	9	3
Magyar gyors- és gépiró	1	13	—	15
Magyar nyelvű levelező	—	12	1	27
Könyvelő levelező	—	—	2	1
Általános irodai munkaerő	9	1	40	2
Pénztáros	—	—	—	1
Gépirónő	—	—	—	1
Számlázó	—	—	—	1
Műszaki	—	—	—	—
Kezdő	1	4	3	2
Ügynök	—	—	—	—
Kisegítő munkaerő	46	36	37	90
Összesen	60	70	95	145

Szabadság.

- Mennyi szabadságod lesz a nyáron?
- Mindennap az ebédidő.
- Az neked szabadság?
- Hát persze, hogy az! Azt hiszed, hogy szoktam én ebédelni?

Kartársak!

Jelentsetek be minden tudomástokra jutó munkaalkamat a Szövetség állasközvetítőjénél (J. 450-07, J. 450-09). Gondoljatok munkanélküli kartársaitokra és arra, hogy a Szövetségből közvetített kolléga megbízható küzdőtárs lesz a jobb viszonyokért, jolyó küzdelmünkben!

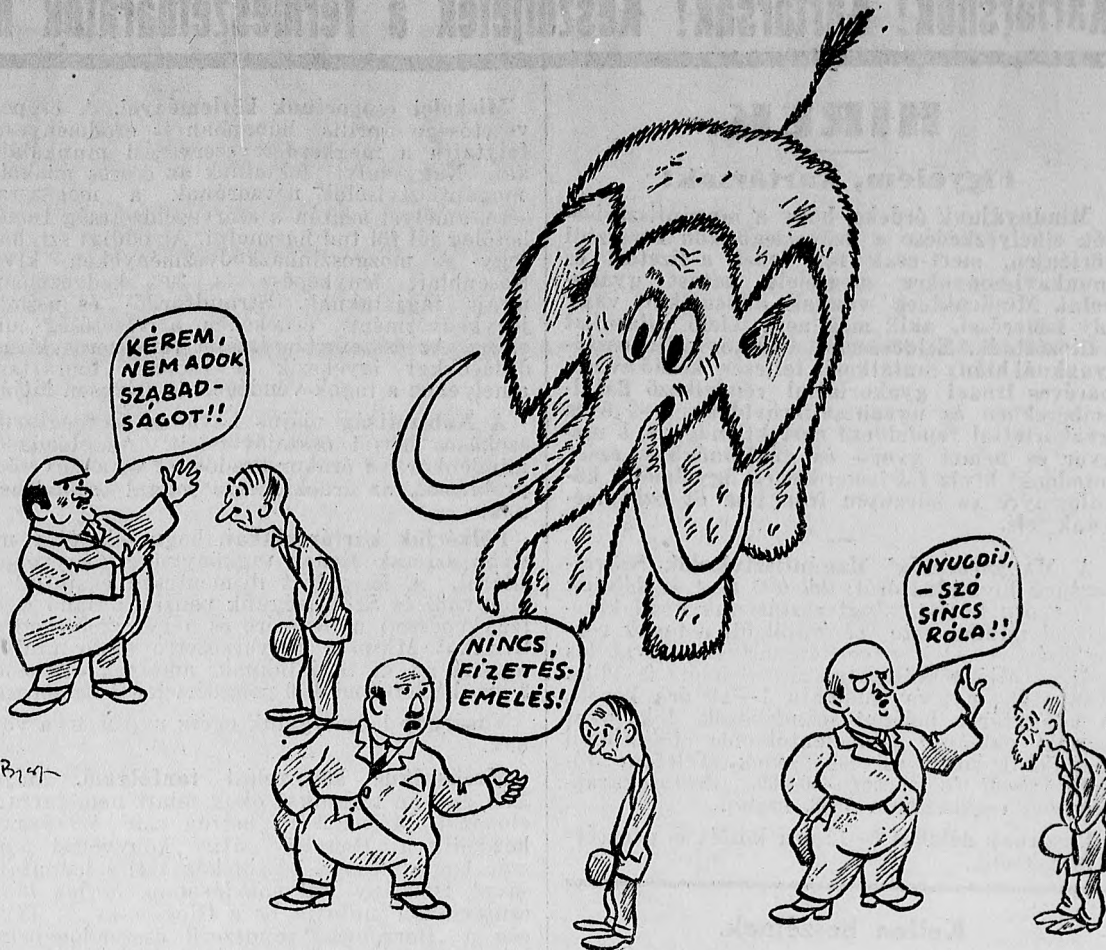
Magasabb tagdíjosztályaink a legolcsóbb biztosítást jelentik.

Katársaink jórésze még mindig nem fordít elég figyelmet arra, hogy tagsága egyúttal biztosítási kötvényt jelent a számára, melynek alapján munkanélküliség, betegség, születés és elhalálozás esetén a tag, illetve hátramaradottai számára esedékes a biztosítási összeg. Ilyen például az, hogy csak az esetben támaszthat igényt a tag, ha rendszeresen fizette a járulékát és hátralékban nincsen, továbbá, hogy a különféle tagdíjosztályokban más és más tagsági időtartamhoz vannak kötve ezek a segélyek stb. Miután a tagdíjak jelentékeny részét kell a Szövetség főtartási költségeire fordítani, a segélyezésre így csak a magasabb tagdíjosztályokban lehet megfelelően kihatani és tartalékolni. Ezért aztán magasabb és már komolyabb segítséget jelentő összegeket csak a magasabb tagdíjosztályokba tartozó tagjainknak nyújthatunk a biztosításszerű segélyek formájában. A legalacsonyabb A) osztályban (havi 1.20 pengő tagdíj) például csak munkanélküliség esetén nyújt a Szövetség segélyt s ezt is csak a magasabb díjat fizető tagjaink szolidaritásából lehet megtenni, mert ebből az alacsony tagdíjból segélyre tartalékolni egyáltalán nem lehetséges. A B) osztályban már betegsegély is van, de betöltött 5 éves tagság szükséges ehhez, míg a C) osztályban (havi 2 pengő) már 3 éves tagság, a D) osztályban (havi 3 pengő) 2 éves tagság és az E) osztályban (havi 4 pengő) 1 éves tagság után is jár. De nemcsak az a különbség, hogy a magasabb osztályokban rövidebb idő alatt lehet az igényjogosultságot megszerezni, hanem a segélyek összegében is megnyilvánul az, hogy komoly segítséget csak megfelelő áldozatkészséggel lehet biztosítani. Hogy érdemes a magasabb tagdíj fizetésével ezen biztosítási előnyöket megszerezni, azt néhány példa meg fogja világítani. Egy 7 éves C) osztályú (havi 2 pengő járulék) tagnak munkanélküliség esetén összesen 80 pengő segély jár, míg ugyanilyen idős tagnak a D) osztályban 150 pengő, az E) osztályban pedig 200 pengő a munkanélküliségé. A 7 éves C) osztályú tagnak a születési segélytetele 32 pengő, a D) osztályú tagé 60, az E) osztályúé pedig 90 pengő. A C) osztályú tag betegségi segélytetele 7 éves tagság után 48 pengő, a D) osztályban levőé 80 pengő, az E) osztályú tagé pedig 144 pengő. Egy éves tagság után például a C) osztályú tagnak jár 24 pengő munkanélküliségé, más segélyezési ágban azonban nem igényjogosult még az egy éves tagsággal. Ezzel szemben az E) osztályú tagnak egy éves tagság után jár 48 pengő munkanélküliségé, ezenkívül 24 pengő születési segélyre és 32 pengő betegségi segélyre is van már igényjogosultsága. Nem beszélünk itt a hátramaradottak segélyéről, melynek alapjára az összes tagdíjosztályokban egyformán havi 50 fillért fizetnek tagjaink. Ez a segély ennek megfelelően az összes tagdíjosztályokban egyforma. Ezt a segélyezési ágot 1925 januárjában léptették életbe s azután, ki ezen időponttól tagja ezen segélyezési ágnak, ezidőszereint 600 pengő segély jár a hátramaradottaknak az összes tagdíjosztályokban.

A magasabb segélyekhez való igényjogosultságot mindenki megszerezheti akkor, ha a magasabb tagdíjosztályokba át lép és egy éven keresztül már fizette a magasabb járulékot. Ily esetekben a magasabb osztályba való át lépés utáni egy esztendő elmúltával a tag segélyigénye olyképp nyer megállapítást, mintha egész tagsági idejét a magasabb osztályban töltötte volna el. Ha valaki tehát mondjuk 6 éven keresztül fizette a B) osztálynak megfelelő III. osztályú tagdíjat és 1927 január elsejével át lépett a D) vagy az E) osztályba, akkor 1928 januárban már a segélyigénye a D) vagy az E) osztályú 7 éves tagság szerint számítódik. Aki előrelátó és biztosítva akarja látni magát és övéit a sűrűn kopogtató bajok idejére, az siessen ezen nagy előnyt megszerezni és ezzel erősíteni Szövetségünket is.

Az újjászülető természet.

Elmult a tél s eltűntek annak sajátos szépségei, új köntösbe öltözik a természet. Minden kor ünnepe a maga szokásai szerint az újjászülető természetet, érezve benne az életvágy halhatatlan üserejét, amely az embert is alkotásra, építésre serkenti. A mezőket virággal hinti be a természet s az irodák napról, levegőtől elzárt zugaiban dolgozó kartársak és kartársnők lelket is betölti a szob és holdgabb jövő reményével. Gégős paloták árnyéka fekszik rájuk, reggeltől késő estig robotolnak pihenés nélkül s amikor elfáradtan, kimerülten eljutnak a vasárnapi pihenőig, alig-alig van kedvük ahhoz, hogy a maguk egészségével törődve, futva meneküljenek a nagyváros egészségrontó falai közül a szabad természet szépségeihez. Legtöbben még föl fogni sem tudják azt a gyönyörűséget, amit egy szabadban eltöltött nap nyújt az agyongyöngyözt testnek, léleknek. Kartársnők! Kartársak! A Természetbarátok Turista Egyesülete már régebben megalakította az irodák rabszolgáinak csoportját. Ez a csoport, a „Magántiszviselő Osztály”, most, az újjászülető természet napjaiban azzal a fölszólítással fordul a Szövetség minden tagjához: jöjjön közénk, hozza magával hozzátartozóit, önmaga és családja egészségének védelmére vegyenek részt a vasárnapi kirándulásokon. A „Természetbarátok Turista Egyesülete” nagyon fontos

A kelenföldi mammut: Minden megváltozott 5000 év óta, csak éppen a magántiszviselők helyzete maradt ugyanaz!...

földalot fölt be akkor, midőn kiviszi az egész héten bezárt kollégákat és kolléganőket a levegőre, a napra, a szabadba, a természet szépségeinek meglátására, egészséges és testező szórakozásokra tanítja őket, fokozza bennük az életkedvet, az ellenállóképességet, kiragadja őket a letét és értelmet fertőző mulatozások posványából, szociális és kulturális problémák megértésére képessé teszi őket. Hódítsunk a melegen sütő tavaszi napsugárral új barátokat a természetbarát eszmének, annál is inkább, mivel a Természetbarátok új kevelőhogyi menedékháza — amelynek gyors befejezése a tagok erkölcsi és anyagi támogatásától függ — szíves vendéglátással fog szolgálni vasárnapi barangolásaink idején. Szeressük meg minél többben magunknak a szabadban való tartózkodás tiszta és zavartalan örömét. Kartársnők! Kartársak! Gondoljatok magotok és családotok egészségére. Minden erőttökkel siessetek a Természetbarátok Turista Egyesülete Magántiszviselő Osztályának támogatására, hogy földalotát teljesíthesse. Ki a szabadba! Csendüljön föl a magántiszviselők ajkán a boldog köszöntés: Barátság!

A nyári szabadság kérdéséről

A nyári szabadság kérdése tudvalevően nálunk még törvényesen szabályozva nincsen. Megállapodás vagy a szokásjog alapján igényelheti csak az alkalmazott a szabadságot, amelyre pedig munkaerőjének regenerálása és főtartási szempontjából multhatatlan szüksége van. Ennek a kérdésnek szociális fontosságát külföldön mindenütt belátták és törvényes rendelkezésekkel biztosították az alkalmazottak részére a szabadságot. Lapunkban már ismertettük a német és osztrák rendelkezéseket, most közöljük a szabadságidőre vonatkozó csehszlovák rendelkezéseket. Csehszlovákiában az alkalmazottaknak, amennyiben 6 havi megszakítás nélküli szolgálatuk van, akkor legalább 10 napos, 5 évi szolgálat esetén legalább 2 hetes és 15 év után legalább 3 hetes szabadsághoz van joguk. A szabadság alatt az alkalmazottaknak jár a fizetés. A betegszabadság nem számítható be a nyári szabadságnál. Tanoncok szabadságideje, ha már legalább 6 hónapja vannak alkalmazásban, évente 8 nap. Ezek természetesen minimumok, amelyeknél kedvezőbb kollektív és egyéni megállapodások tömegével vannak.

Csökken a segélyezettétek száma, emelkedtek a segélyeink

Az év első negyedében, bár a rendes segélyben részesülő munkanélküliek száma jelentősen csökkent, úgy a kifizetett segélyek végösszege, mint a segélyek átlaga emelkedett. Januártól március végéig 68 kartárs részesült rendes munkanélküliségében az előző évi 106-tal szemben, de a kifizetett segélyek végösszege 3656.73 pengőre emelkedett az előző évi 3081.36 pengővel szemben. A segélyezési átlagok jelentékeny emelkedése segélyteteleink föl-emelésének és a magasabb tagdíjosztályokba történt átesoportosulásának következménye. A részletes segélyezési adatok az előző évekkel együtt a következők:

	1927 I. negyed	1926 I. negyed
	Pengő	Pengő
Rendes munkanélküliségben részesült	68 kart. 3656.73	106 kart. 3081.36
Rendkívüli munkanélküliségben részesült	45 kart. 805.80	36 kart. 564.20
Betegségében részesült	8 kart. 304.—	7 kart. 138.80
Születési segélyben részesült	4 kart. 132.—	—
Összesen	125 kart. 4898.53	149 kart. 3804.36

Hátramaradottak segélyalapja:

	1927	1926
	I. negyed	I. negyed
Rendes segélyben részesültek száma	8	4011 P
Rendes hozzátartozói segélyben részesültek száma	5	660 P
Rendkívüli segélyben részesültek száma	10	488 P
Összesen	23	5159 P

Az összes segélyezési kiadásaink tehát az év első negyedében 10057.3 pengőre emelkedtek az előző évi 8660.36 pengővel szemben.

A

vas- és fémipari, műszaki, elektrotechnikai szakosztály tagjai május 22-én

társas-kirándulást

rendeznek **Magyarkútra**. Találkozás a nyugati pályaudvar III. osztályú jegyváltónál reggel 1/6 órakor. 50%-os vasúti kedvezmény. Utiköltség oda és vissza 160 pengő.

★

Junius 12-én

hajó-kirándulást

rendezünk **Visegrádra**. Találkozás 1/8 órakor az Főtűvös-teri hajóállomásnál. 50%-os jegykedvezmény. Költség oda és vissza 140 pengő.

★

Mindkét kirándulásra jelentkezni lehet a **szakosztályi napokon, csütörtökönként este 1/8 órakor**, ahol részletes felvilágosítás kapható.

Kartársnők! Kartársak! Készüljétek a Természetbarátok május 29-iki hajókirándulására!

HIREK

Figyelem, kartársak!

Mindnyájunk érdeke, hogy a magántisztviselők elhelyezkedése a Szövetségünkön keresztül történjen, mert csak így lehet a fizetési és munkaviszonyokra megfelelő hatást gyakorolni. Mindenkinnek vannak állásnélküli vagy oly ismerősei, akik meg nem felelő állásukat változtatnák. Ezidőszereint állásközvetítő osztályunknál hiány mutatkozik teljesen kezdő avagy páréves irodai gyakorlatlall rendelkező fiatalemberekben és ugyancsak rövidebb, 1-3 éves gyakorlatlall rendelkező perfect magyar, s magyar és német gyors- és gépirónókban, ezért mindenki hívja föl ismerőseinek figyelmét e körülményre és sürgősen irányítsa őt Szövetségünk felé.

A Magyarországi Magántisztviselők Szövetségének hivatalos órái: délelőtt 9-1 és délután 4-5-8 óra között. Jogi osztályunk keddi kivételével minden este 7 óráig áll a tagok rendelkezésére. Állásközvetítő osztályunk hivatalos órái az állásnélküliek részére délelőtt 9-10-ig. Könyvtár nyitva naponta 1-1/2 óra között. A könyvtárba belépni szándékozók lakásukat igazoló okmányt (bejelentőlapot) feltétlenül magukkal hozni sziveskedjenek. Telefon: József 450-07 és József 450-09. Postatakarékpénztári csekk számla 7338. száma.

Vasárnap délelőtt 9-12 óra között is pénztár-órát tartunk.

Ketten beszélnek.

— Most voltam benn a főnöknél. Szegény nagyon náthás.
— Mit akartál tőle?
— Azt az előleget kértem, amit a múltkor megígért.
— Na és megkaptad?
— Igen. A náthát.

A vegyesszakosztály április hó első felében az általános agitációs gyűlések és husvéti ünnepek miatt nem tarthatta meg szokásos pénteki összejöveteleit. Azonban már április 22-én vitast keretében Balogh kartársnő a XIX. század irodalmi irányzatairól tartott érdekes előadást. s 29-én Dr. Kovács György nagyszámú hallgatóság előtt mindvégig a legnagyobb figyelem közepette ismertette a modern higiénia problémáit.

A szakosztály májusi programjáról annyit, hogy 6-án Dr. Faragó László „Régi és új szak-szervezetek” címen; 13-án pedig Dr. Révész Mihály tart előadást. 22-én, vasárnap a szakosztály társaskirándulást rendez Nógrádverőcére. Féláru menetkedvezményt biztosítunk a kirándulóknak. Vasuti költség 1.60 pengő. Jelentkezni lehet a szakosztályi napokon, péntekenként, este 1/8 órákor Szavacsina szakosztályi titkár kartársnál.

A textilszakosztály közleményei. A textilesek jó eredménnyel zárták le áprilisi programjukat. Ebben a hónapban két sikeres előadást tartottunk. Az egyiket Wiesner Sándor kartárs a modern kapitalizmus új munkamódszereiről, a másikat Handler Jenő kartárs a magántisztviselők és a turisztika viszonyáról. Áprilisban indult meg, meglepően számos jelentkezővel, 68 hallgatóval, német társalgási tanfolyamunk, amelyet Böhm Alfréd kartársunk vezet. Májusi programunk megállapításánál tekintettel voltunk a beköszöntő tavaszra amennyiben május 15-én, vasárnap kirándulást rendezünk, amelyben kartársaink és családtagjaik nagyszámban fognak résztvenni. A kirándulás programja: Rózsafürás—oscshegyi menedékház—Óbuda. Találkozás reggel 8 órákor a berlinitéri reklámtoronynál. Májusban is tartjuk hétfői vitastéinket, melyeknek programját esetről-esetre fogjuk a fekete táblán feltüntetni. Első kirándulásunkat pedig szeretnők — siker esetén — később is megisméltetni.

A grafikus művezetők szakosztálya értesíti tagjait, hogy 1927 június hó 5-6-án (pünkösdvasárnap és hétfőn) a weni Faktorenverein 25 éves jubileumán testületileg kíván résztvenni s már most kéri mindazokat a kartársakat, akik a bécsi utazáshoz csatlakozni kívánnak, jelentkezzenek a osütörtöki összejöveteleken a rendezéssel megbízott kartársaknál. Félvilágosítással Stárk kartárs (Telefon: 13-31 és 13-18) szivesen szolgál.

Miskolci csoportunk közleményei. A csoport vezetősége április hónapban is eredményesen folytatta a megkezdett szervezési munkálato-kat. Nagy súlyt fektetnek az összes miskolci magántisztviselők névsorának a megszerzésére, amelyet azután a szervezőbizottság remélhetőleg jól tud használni. Az eddigi színház-jegy- és mozgószínházkedvezményeken kívül Rosenblatt fényképész is 30% kedvezményt nyújt tagjainknak. Strandfürdő- és uszoda-jegykedvezmény érdekében a vezetőség már eljárt. Az összetartás érzését rendszeres kirándulásokkal igyekszik a csoport főtartani, amelyeken a tagok vendégeit is szívesen látják.

A Nöbizottság május havában is megtartja szokásos hétfői összejöveteleit. Az előadások mindenkor 1/8 órákor kezdődnek és a fölvetődő problémák az érdeklődésre joggal számíthat-nak.

Fölkérjük kartársainkat, hogy lehetőleg mielőbb sziveskedjenek tagkönyvüket fényképpel ellátni. A fényképet díjmentesen csatoljuk a könyvhöz és Szövetségünk pénztára Bánó Ernő fényképeszeti műtermére és a Fényképeszeti és Grafikai Műipari Szövetkezetre szóló utalványokat ad ki tagjainknak, amelyek ellenében 3 db bérlétképet 1.50 pengőért lehet beszerezni.

Vasárnap helyiségeink egész nap nyitva vannak.

Mechanikus könyvelési tanfolyam. Május 2-án és 5-én technikai okok miatt nem tartunk előadást. Május 9-én, hétfőn este 1/8 órákor kezdődik a „Definitív” átiró könyvelési módszer ismertetése a készülékek teljes bemutatásával, Sárkány Pál előadásában. Május 12-én, esütörtökön mutatja be a Glogowsky és Társa cég a „Borroughs”-rendszerű összeadógépeket, könyvelőgépeket és számlázógépeket. Az előadások látogatása díjmentes, s fölkérjük kollégáinkat, hogy ezen nagyértékű előadásokon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

A vasipari szakosztály összejövetelei ezentul is minden esütörtökön este 8 órákor tartatnak meg. A szakosztály vezetősége ezton hívja föl a kartársakat, hogy ezeken az összejöveteleken minél nagyobb számban jelenjenek meg. Minden kartárs legalább egy órát hetenként áldozzon a szakosztályának.

Igaz, hogy tanáccsal el vagyunk látva...

— Te, én megfogadtam azt a tanácsot, amelyet a Pesti Napló adott a magántisztviselőknek és a jövőben én is spórolni fogok...
— Igazán?
— Igen. Pár nap óta megspórolom azt a pénzt, amibe a Pesti Napló kerül.

Könyvtári hírek. A könyvtári órákat ezentul naponta 1 órától 1/2-ig tartjuk. Ezzel a megszabott módot akarunk nyújtani a könyvtár használatára azoknak, akik eddig nagy elfoglaltságuk miatt nem vehették azt igénybe.

Az olvasóteremmel kapcsolatban a könyvtárat oly módon is igénybevehetik tagjaink, hogy a helyszínen való olvasásra tagsági könyvük beszoolgáltatása ellenében könyvet kivihetnek. A kézikönyvtárt is délután 1-től este 1/2-ig lehet igénybevenni.

Hátramaradottak segélyalapja terhére legutolsó kimutatásunk óta a következő összegeket fizettük ki: Özv. Tóth Károlynénak 600 P, özv. Fischmann Mórnénak 600 P, Dénes Vilmos kartársnak 100 P, Scherer Nándor kartársnak 40 P, Deutsch Zoltán kartársnak 50 P, Klitsch István kartársnak 150 P, Bleinenschütz István kartársnak 60 P, Horváth József kartársnak 40 P, Gärtner László kartársnak 40 P, Kemény Szilveszternek (Kurezyák Nándor után) 400 P. Összesen 2080 P. Ezzel a folyó évben ezen alap terhére kifizetett segélyek összege 6288 pengőre emelkedett.

Rossz vicc, de szóról-szóra megtörtént

Könyvelő: Ez az új kartotékrendszer igen nagy figyelmet igényel, a szememet eszesen megromtja.

Igazgató: Akkor menjen nyugdíjba.

Könyvelő: Bocsánat, igazgató ur, de tudtommal a vállalatnak nincs nyugdíjintézménye.

Igazgató: Nézze, rossz viccekre igazán nem vagyok kíváncsi.

A Nöbizottság május havában is megtartja szokásos hétfői összejöveteleit a következő programmal:

Május 2. Hoffmann Singer Vera: Tavasz problémák.

Május 9. Dr. Szöllös Henrikné: A művészet alapfogalmai.

Május 16. Hacker Boriska: Testkultúra hajdan és most.

Május 23. Dr. Sárkány Erzsébet: Nyári olvasmányok.

Az előadások 1/8 órákor kezdődnek.

Kartársnők! Legyünk ott minél számosabban, hogy tudásunkat gyarapítsuk.

Egyszerű elintézés.

Egy magántisztviselő panaszkodik a főnökének:

— Főnök ur kérem, nekem bosszantó kevés fizetésem van. A konkurrens cégnél dolgozó kollégáimnak, aki ugyanazt a munkát végzi, amit én, dupla fizetése van.

— Honnan tudja ezt?

— Ő mondta.

— Hát mondja maga is.

Halálozás.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy Janauschek József kartárs, az Adria Biztosító cégjegyzője, hosszas betegeskedés után április 28-án 47 éves korában elhunyt. Janauschek kartárs egyike volt a biztosítók szervezete alapítóinak s Szövetségünknek 15 éven keresztül volt derék, lelkes tagja.

Kurezyák Nándor kartárs, a Magyar Gáz-izzófény Részvénytársaság tisztviselője, március 26-án, 69 éves korában hirtelen elhunyt. Kurezyák kartárs is közel 10 éven keresztül volt hű tagja Szövetségünknek.

Emléküket kegyelettel megőrizzük!

Gärtner László kartársnak, a Winter Hermann cég tisztviselőjének édesanyja, március 29-én hunyt el. Gärtner kartárs gyászában őszinte részvételt osztoznunk.

A Természetbarátok Turista-Egyesülete magántisztviselőosztályának közleményei:

Turák:

Május 8-án: I. Pomáz, Oszoly, Csobánka, Kevély, Pomáz (Photo-túra). Vezető: Diamant Ignác. Találkozás reggel 1/8 órákor a Pálffy-téren. Gyaloglás 4 óra. — II. Vác, Nagyszőlő, Magyarkút, Nógrádverőce. Vezető: Falb Kristóf. Találkozás reggel 1/8 órákor a nyugati pályaudvar III. osztályú várótermében. Gyaloglás 7 óra.

Május 15-én: I. Hármashaláshegy, Csacshegy, Hüvösvölgy. Vezető: Holzer Hugó. Találkozás reggel 1/8 órákor a Szépvölgy-úti villamosmegállónál. Gyaloglás 4 óra. II. Klotildtelep, Pilisszántó, Trézi-kút, Vaskapu, Kétkükkfanyereg, Mexikó, Hoffmann-forrás, Dömös. Vezető: Rosenzweig Sándor. Találkozás reggel 1/8 órákor a nyugati pályaudvaron. Gyaloglás 8 óra. — III. Klotildtelep, Dobogókő, Esztergom. Vezető: Molnár Lajos. Találkozás este 18.30 órákor a nyugati pályaudvaron. Meghálás a dobogókői menedékházban. Gyaloglás 3 óra.

Május 22-én: I. Nógrádverőce, Magyarkút, Nógrádverőce. Vezető: Rosenzweig Gyula. Találkozás 1/8 órákor a nyugati pályaudvaron. Gyaloglás 3 óra. — II. Pomáz, Szelbácsi-kút, Bikkipuszta, Dobogókő, Dömös. Vezető: Sándor László. Találkozás reggel 1/8 órákor a Pálffy-téren. Gyaloglás 6 óra. — III. Gerencsehegyesség, Nyergesújfalu, Bajok, Öregkő, Dorog. Vezető: Schwartz Alfréd. Találkozás 1/8 órákor a nyugati pályaudvaron.

Május 29-én: Hajókirándulás.

Június 5-6. Pünkösti turákra vonatkozólag részletesen a pénteki összejöveteleken

KÖNYVELŐROVAT

Adónaptár 1927 május hóra.

Május 14: Áprilisi havi értékpapírforgalmi adó lefizetése.

Május 15: Fényüzési és forgalmi adó lefizetése.

Jövedelem-, vagyónadó és kereseti adó.

Házadó.

Társulati adó.

Közlekedési adó.

Földadó II. negyedre.

Alkalmazottak illetményjegyzéke és adója.

Illetékegyenérték.

Május 31: Fuvarozási illeték lefizetése.

Felelős szerkesztő és kiadó: Kertész Miklós. Szerkesztőség és kiadóhivatal: VII. Rottenbiller-utca 13.

„Világosság” könyvnyomda Rt. Budapest, VIII. Conti-u. 4. Műszaki igazgató: Deutsch D.

Kartárs! Fizesd pontosan a járulékot és ne kockáztasd könnyelműen szerzett jogaidat. Szabályaink szerint a tagsági díj havonta előre fizetendő. Gondolj bajbajutott kollégáidra és ne feledd, hogy téged is érhet veszély. Fizesd pontosan tagdíjadat!